

ČERVENEC 2010

BYLINY NA DOVOLENOU

ReGeNeRaCe

PŘIROZENÁ CESTA KE ZDRAVÍ A POZNÁNÍ

Ročník XVIII – Cena 35 Kč / 1,74 € – Předplatné 28,50 Kč / 1,43 €

ŽIVÁ VODA V BIOKVALITĚ

Pavína BRZÁKOVÁ,
MUDr. Josef JONÁŠ
SILOU EMOCÍ AŽ
K ÚPLNÉMU VYLÉČENÍ

Strany 36–40

Jaroslav KŇAP
SVATOJAKUBSKÝ ROK:
XACOBEO

Strany 42–45

Jakub MALINA
MARTŮV EFEKT
A KLADIVO
NA ASTROLOGII

Strany 62–65

ŽIVÁ VODA V BIOKVALITĚ

Žijeme v převratné době, kdy evropská společnost netrpí nedostatkem, a pomíneme-li módní záležitosti, má každý vše nutné pro přežití k dispozici. Je to doba, která nám dává možnosti k zamyšlení nad podstatou dějů a jevů kolem nás, doba, kdy kvalita života a věcí s ním spojených nabývá na důležitosti. I u potravin je patrný postupný návrat k výrobkům jasného původu a složení, návrat k přírodním postupům a směřování k tzv. biokvalitě. Nejinak by tomu mělo být i v případě pitné vody.

Současný pozitivní trend usilující o návrat k přírodnímu a přirozenému však naráží na jednu zásadní skutečnost. A tou je současná úroveň kvality životního prostředí. Návrat ke starým, osvědčeným postupům a zvyklostem tedy není vždy zcela možný. Příroda je raněná z dob na kvantitu zaměřené produkce. I les, tzv. „kolébka vody“, je dnes převážně složený z kdysi jednoznačně prosazovaných, rychlerostoucích monokulturních dřevin, které se stále ještě těží jednorázovou holosečí, jako by snad šlo o obilí na poli. Nejenže chybí zastoupení výškově rozličných druhů dřevin, které by zamezovaly nezdravému přehřívání lesní půdy, ale přehřáté paseky po holosečích jsou příčinou, že voda z dešťových srážek není v lese v dostatečném

množství zadržena a pojata do půdy. Naopak odtéká rychle dále do údolí a bere s sebou ještě značnou část lesní zeminy.

V nížinách je pak příčinou povodní i přívalových srážek, protože voda spadlá na přehřátou lesní půdu se nedostatečně vsákne do hlubších zemských vrstev, rychle se odpařuje a kupí do narůstajících bouřkových mračen. Koloběh v přírodě je značně narušený a vzniká stav, který před téměř sto lety označil rakouský „vodní“ génius Viktor Schaubergger jako neúplný podzemní koloběh vody. Důsledkem je ovlivnění nejen hladiny, ale i kvality spodní vody. Výše položené prameny pomalu vysychají, ovšem i vydatnost pramenů v nížinách se postupně snižuje a současně klesá i jejich kvalita.

JAKÁ JE SKUTEČNÁ KVALITA?

○ co lépe je na tom voda, jež prošla úplným podzemním koloběhem! Ta, jež vsákla do hlubších zemských vrstev a pojala do svého obsahu zemské plyny a minerální látky. Taková voda je však v tomto stavu ještě stále nezralá. Teprve „dozrávající“ vystupuje k povrchu podobně, jako se donošené dítě dere na svět. Právě při vzestupu vytrává, aktivně zapracovává do své struktury všechny unášené látky, aby se poté na povrchu mohla objevit jakožto vnitřně zralá voda přírodních pramenů. Je laboratorně prokázáno, že takováto tekutina má zvýšené hydratační účinky na lidský organismus, obsahuje aktivnější, pro naše zdraví vhodnější vodní molekuly i minerální látky,

jež jsou v ní dokonaleji rozptýlené. Tato zjištění jsou v plném souladu s poznáním Viktora Schaubergera o stavu doposud nezralé podzemní vody s nízkým stupněm organizace v ní obsažených látek. U zralé, pramenité není rozhodující, jestli se jedná o vodu minerální, či na minerály relativně chudou. Minerály v této vodě organismu v žádném případě neublíží. Naopak. Takováto kapalina má výrazné pročišťující účinky, neboť její transportní schopnosti jsou nadprůměrné. Jedná se zkrátka o vodu plnou energie. Ale pozor! Tato energie v ní nevydrží věčně. Záleží na skladovacích podmínkách. Podobně jako u čerstvě narozeného dítěte je zapotřebí připravit podmínky co nejdříve se podobající těm před porodem. Pro vodu je zapotřebí udržet adekvátní teplotu (chlad) země, skladovat ji ve skleněných nádobách, zamezit působení přímého slunečního světla a zabránit oxidaci.

ČEHO SE VYVAROVAT?

Dnes je ovšem voda často balená do plastových obalů či dopravovaná v plastových rozvodech či rozvodech z korodující oceli. Navíc je také, zejména minerálka určená k balení do PET lahví, před lahvováním důkladně provzdušňována, aby se vysrážely železnaté ionty, čímž ovšem vyprchá i přirozený a žádoucí oxid uhličitý. Ten je pak doplněn dodatečně umělou cestou, mnohdy ještě nad úroveň původního obsahu, ale především není do vody dostatečně kvalitně zapracován, tudíž se s ní ani dostatečně nespojí. Po otevření lahve pak okamžitě vyprchává. O co příjemnější je v ústech jemně působící oxid uhličitý obsažený v čerstvě přírodní minerální vodě než ten uměle dodávaný do vod balených v PET lahvích!

Ale to není vše. Ani v případě zásobování obyvatel prostřednictvím obecních vodovodů se s vodou nenakládá právě nejlépe. Zaprvé je jakožto zdroj nejčastěji zvolena doposud nezralá, k povrchu nevystoupivší voda z hlubinných podzemních vrstev, v horším případě pak povrchová, která je s podzemní míchána. Tento mix je pak následně podroben chemické dezinfekci, při níž voda ztratí další část původní podoby, a následně je takto upravená tlačena rozvody bez možnosti přirozeného, sobě vlastního způsobu toku. Výsledek pak sice odpovídá vyhlášce o analytickém složení vody, jinak je však často vskutku žalostný.

JAK SPRÁVNĚ HODNOTIT KVALITU VODY?

Zásadní problém dnešního způsobu hodnocení kvality nejen pitné vody spočívá již v analýze jejího složení. Náš organismus přece **nezajímá absolutní množství** obsažených minerál-

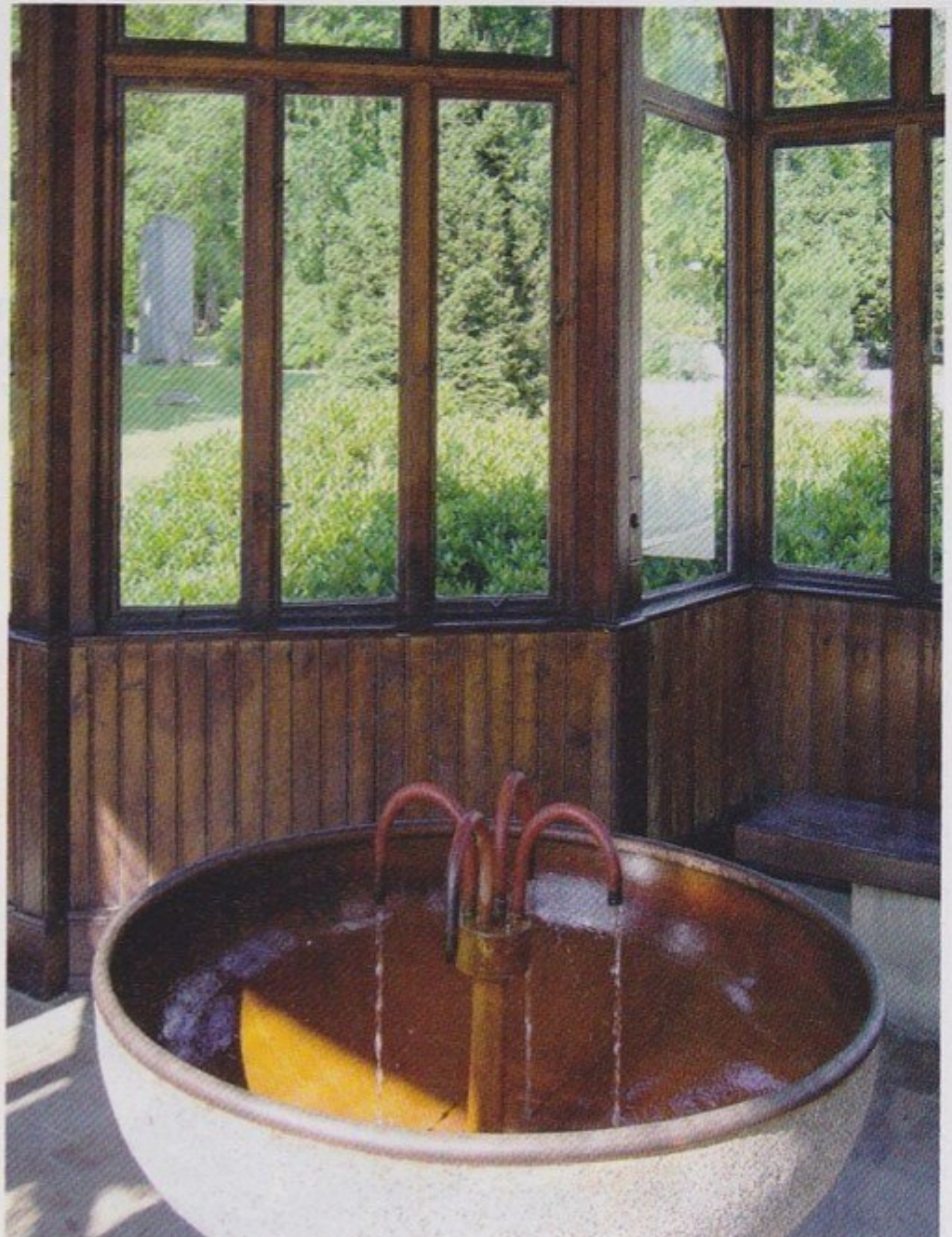
► **Pitný pavilon přírodní pramenité vody v lázních Karlova Studánka.**

Nezralá a vnitřně slabá voda při krystalizaci CuCl_2 - vodovodní voda města Olomouce před biotechnickou obnovou své vnitřní kvality.

Živá, vyzrálá voda, s dostatečnou vnitřní silou, jež se projevila v jemné a harmonické krystalizaci CuCl_2 - vodovodní voda města Olomouce po biotechnické revitalizaci zařízením AQUA SANATURA.

Pozorného čtenáře jistě zaujme jev, kdy vzorek živé vody s vyšší kvalitou (vpravo) ovlivnil vzorek vnitřně slabší vody (vlevo) - informační přenos. Metoda krystalizace CuCl_2 se běžně používá při hodnocení produktů BIOdynamického zemědělství.

ních látek, **ale teprve jejich aktivita v těle.** Čerstvá minerální voda plná síly a energie tělo nezanese. Naopak voda na minerály chudší, zcela bez energie, nám může způsobit potíže. Nemluvím tu samozřejmě o destilované vodě, jejíž pití nepokládám za vhodné. Viděl již snad někdy někdo v přírodě pramen vody zcela bez minerálů? Ani okysličování či provzdušňování pitné vody nepozvedne její kvalitu. Člověk není ryba a kyslík přijímá plicemi, nikoli žábami! Okysličená patří k vodě povrchové, účinně brání růstu řas apod.

Podzemní voda se kyslíku zbavila při rozpuštění minerálních látek a obsahuje je tedy ve zcela odlišné formě než povrchová či jiná voda po provzdušnění. Naopak voda v podzemí se obohacuje vždy o jisté množství oxidu uhličitého, který je rovněž svázán s minerálními látkami ve vodě obsaženými a působí proti výkyvům pH v organismu, konkrétně účinně brání jeho překyselení!

STÁLE TAJUPLNÁ

Lidé mají vodu v úctě odnepaměti a pokládají ji za dávkyni života. Z vody vznikl život na Zemi, z plodové vody se rodíme. Ovšem mnohé o ní doposud nevíme. Japonský přírodovědec Masaru Emoto prokázal, že voda reaguje na kvalitu okolí a podle toho mění uspořádání své vnitřní struktury. V poslední

Konzervační účinky nízkoprocentního lihového roztoku (6%) ve vodě vnitřně vyzrálé – vodovodní voda města Pířerov po biotechnické revitalizaci zařízením AQUA SANATURA (vlevo) a ve vnitřně slabé a strukturně narušené vodě – vodovodní voda města Pířerov bez ošetření (vpravo). Levá sklenice i po čtrnácti dnech při teplotě 15 °C má svěží barvu a voní po heřmánku, pravá sklenice je zakalená a zapáchá.

době byla zveřejněna informace, že její vnitřní struktura může dosahovat podoby dvacetistěny, což údajně věděl již Platon, jenž vodě přidělil z pěti tzv. platonských těles – pravidelných mnohostěnů – právě dvacetistěn. Jak to tehdy věděl, když neměl po ruce žádnou rentgenovou analýzu?

Vnitřní struktura vody je také příčinou jevu, kdy horká voda mrzne rychleji než studená. Chladnější voda musí totiž nejprve rozložit své náročnější vnitřní struktury, než přejde do struktury ledu, zatímco teplá s jednodušší vnitřní stavbou tuto fázi vývoje přeskóčí a přejde snáze do pevného skupenství. V německém pohoří Jižní Schwarzwald sídlí malý Ústav pro výzkum proudění, jehož výsledky ovšem svou velikostí přesahují dnes zavedené standardy. Pomocí tzv. kapkové metody, jež byla objevena Theodorem Schwenkem, zakladatelem a několikaletým vedoucím tohoto pracoviště, je možné názorně zobrazit a následně vyhodnotit jemné proudivé vlastnosti vody, jež jsou v přímé souvislosti s její skutečnou vnitřní kvalitou. Dokonce je možné například bezpečně rozlišit vodu pocházející ze skleněné lahve s plastovým anebo kovovým uzávěrem. Tato metoda je ústavem v praxi běžně využívána jako další nezbytný náhled při hodnocení kvality pitné vody. Její výhodou je především to, že vodu, ono dynamické médium, nehodnotí staticky, nýbrž dynamicky v jejích proudivých formách, ve vnitřní pohyblivosti, chceme-li živosti. A o živou vodu, vodu v biokvalitě, by nám přece mělo jít především!

Pojďme se tedy již konečně zaměřit na **kvalitu** – vnitřní živost vody – a nespolečme pouze na jednostranné a statické vyhodnocování **kvantity** ve vodě obsažených látek.

Václav ČERNÝ

Autor se dlouhodobě zabývá vodou v její nejniternější podstatě. Vyvinul několik typů zařízení na revitalizaci vody (biotechnickou obnovu vnitřní kvality) pro domácnosti, bazény i komerční sféru.

